

ΠΕΡΙ ΑΡΡΕΝΟΣ ΤΙΝΟΣ ΤΕΡΑΤΟΣ.

— 0 —

Ἐσχάτως παρουσιάσθη πρὸς τὸν ἐν Παριείοις διέσημον χειρουργὸν Κύριον Μαισνεύον νήπιον ἑπτε-
ριμένον ἐκ γενετῆς ῥινός, καὶ ἔχον κατὰ τὴν χώραν
τῶν ἐσωτερικῶν ῥωθῶνων δύο μικροτάτας καὶ μό-
λις διακρινομένας ὁπὰς, ὡς ἐν τῇ μιᾷ τῶν δύο ἐνταυ-
θα δημοσιευομένων εἰκονογραφικῶν φαίνεται (α. β.). Ἡ
ἀνωμαλία αὕτη τοῦ ὁργανισμοῦ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κα-
θίστα λίαν δύσμορφον τὸ βρέφος, παρενεπόδιζε καὶ
τὴν ἀναπνοὴν μάλιστα κατὰ τὴν μύξιν. Τοῦτου
ἕνεκεν ὁ ἐμπειρὸς χειρουργὸς ἐπεχείρησε νὰ θερα-
πεύσῃ πάσας τὰς ἐλλείψεις ταύτας. Ὅθεν ὑποβαλὼν
τὸ βρέφος εἰς τὴν ναρκωτικὴν ἐνέργειαν τοῦ χλω-

ροφορμίου, διέστειλε πρῶτον ἀρκούντως τὰς ὁπὰς,
ἔπειτα ἐκταμὼν μέρος τοῦ ἀνωτέρου χεῖλους, ὡς διὰ
τῆς γραμμῆς γ' δ' ε' γ' τῆς αὐτῆς εἰκόνης δείκνυ-
ται, ἐσχημάτισε μικρὰν ῥίνα, τὰ δὲ διαχωρισθέντα
χεῖλη πλησιάσας ἀλλήλοις συνέρραψεν ὁμοῦ. Τὸ νή-
πιον θεραπευθὲν μετ' οὗ πολὺ εὐρίσκεται νῦν, χάρις
τῷ Κ. Μαισνεύῳ, ἔχων ῥίνα καὶ χεῖλη ὀλίγον δια-
φέροντα τῶν τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ὡς ἐν τῇ ἐτέ-
ρα εἰκόνι φαίνεται. (βλέπε Monit. des Hopit.
T. 3. N. 147).

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Πρὸς τὸν διευθυντὴν

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

— 0 —

Ἡ Πανδώρα ἐδημοσίευσεν τὴν ἔκθεσιν τῶν Κριτῶν τοῦ
κατὰ τὸ 1855 ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ ἡ Πανδώρα ἐδημο-
σίευσεν ἐπίσης καὶ τὸ βραβευθὲν ποίημά μου.

Ἀλλὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τούτων ἐφάνη διατριβὴ τοῦ
Κυρίου Γ. Χ. Ζαλακώστα προβάλλουσα τὴν ἔκθεσιν τῶν
Κριτῶν, τοὺς Κριτὰς ἀτομικῶς, καὶ ἐμὲ αὐτὸν μὲ ἀπά-
θειαν οὐχὶ τόσον χριστιανικῇ.

Παρακαλῶ, λοιπὸν, νὰ δεχθῆτε καὶ καταχωρίσετε εἰς
τὸ προσεχὲς σας φυλλάδιον, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀπο-
ρῶντων τὸν ποιητικὸν διαγωνισμὸν τοῦ 1855 τὴν ἐπομένην
ἀπάντησίν μου, τῆς ὁποίας ἀναδέχομαι ὅλην τὴν εὐθύνην, καὶ
ζητῶ μάλιστα διὰ τοῦτο νὰ σημειώσῃτε τὸ ὄνομά μου κατὰ
τὸ τέλος αὐτῆς μὲ κεφαλαῖα καὶ εὐανάγνωστα στοιχεῖα.

Παρακαλῶς δὲ ὅτι τὴν ἀπάντησίν μου ταύτην, γραφθεῖσαν
κατὰ τὸ αὐτὸ φιλορρητικὸν ὕψος τῆς διατριβῆς τοῦ Κυ-
ρίου Γ. Ζαλακώστα, δὲν θέλετε συγχέει μετὰ τὰ προσδλητι-
κὰ ἐλεῖνα ἄρθρα, τὰ ἐσημέρι τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἐφη-
μερίδων μαὶ ἀπογοῶντα, ἀλλὰ θέλετε θεωρήσει αὐτὴν ὡς
συνέπειαν τῆς ἀναρθείσης ποιητικῆς ἀμίλλης, καθ' ἣν συ-
ζητοῦνται μετὰ τινος ζωηρότητος τὰ εἴκοσι τῆς ποιήσεως,

Ἐποτιμιοῦμαι, δοῦλος σας

Θ. Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰανουαρίου

1856.

ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Ὁ βραβευθεὶς ποιητὴς τοῦ « ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΣ
ΠΕΤΡΑΣ ».

Πρὸς τὸν ἀποτυχόντα ποιητὴν « ΤΩΝ ΛΑΚΡΥ-
ΩΝ » καὶ τῆς ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΝΙΚΤΟΣ, κύριον

ΓΕΩΡΓΙΟΝ Χ. ΖΑΛΑΚΩΣΤΑΝ.

— 0 —

Κύριε Γεώργιε Ζαλακώστα, στρώσε τὴν κάππαν
σου διὰ νὰ θεωρήσωμεν ἓνα μικρὸν παλαιὸν μας λο-
γαριασμὸν.

Μὴ παραξενευθῇς δὲ εἰς ταύτην μου τὴν πρό-
τασιν· διότι, τὸ 1855 ἔτος ἐκρεῦσαν ἀπὸ τῆς κλε-
ψύδρας τῆς αἰωνιότητος, ἐχάλη ὡσεὶ σταγὼν εἰς
τὸν μεγάλον ὠκεανὸν τοῦ παρελθόντος. Κατ' ἀνα-
θεματισμένην δὲ τινα συνήθειαν ἐμπορικὴν οἱ τί-
μοι ἄνθρωποι κλείουσι τοὺς λογαριασμοὺς των με-
τὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους· καὶ ἐπειδὴ μὲ ἡξιώσατε
τῆς μεγάλης τιμῆς νὰ ἔχω ἀνοικτὸν μετ' ὑμῶν φι-